

Передплата

«РУСЛАНА» вносить:
в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
за місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Вареш ми очі і душу ми вареш: а не вовемиш милости і віри не вовемиш, бо руске ми сердце і віра руска.» — З Руських псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5¹/₂ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає злише напередєне застереженє.— Реклямації неопечатаніє вільні від порга.— Оголошенє звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Технічна сторона виборчої реформи.

(+) Недавно зазначили ми, що противники виборчої реформи під напором змагань загалу низших верств суспільности і рішучого становища правительства освоїли ся з її конечностю і не думають безуспішно намагати ся, її ударемити або проволікати. Они освоїли ся отже з виборчою реформою, але як всепольське Słowo дотепно і характеристично недавно висловило ся, дбають про поправу технічної її сторони. Переложене на зрозумілу мову значить се, противники виборчої реформи намагають ся всюди, де лише дасть ся се зробити, впровадити до виборчої ординації, якою тепер занимає ся виборча комісія, такі постанови, щоби сю реформу скілько можна випацити і викривити і по зможі приоровити її до теперішньої клясової системи. Ми вже перед кількома днями згадали про виїмки для Галичини ухвалені на внесенє д-ра Старжиньського, проти різкого протесту п. Василька, постанову що до виборчого місця. Минувшого четверга комісія радила над § 11. що до укладаня спису виборців. Віденьський поступовець посол др. Фоглер домагав ся, щоби в тим параграфі обезпечено контролю спису виборців і виборчі надужитя тим способом після спромоги обмежити. Внесеня д-ра Фоглера відносили ся до великих міст,

де він домагав ся уложеня спису поазбучного і другого після улиць, а крім того, щоби сї списи були весь час виложені для перегляду.

Сему домаганю не тільки опирали ся християнські соціяли, але й міністер внутрішних справ, котрий, висловив ся, що не можна на все глядіти «скрізь віденьські окуляри». Міністер заявив, що постанови нової ординації виборчої задержують по зможі дотеперішні установи, о скілько они показали ся в практиці добрими. Сей висказ міністра внутрішних справ можна всіяко розуміти і толкувати. Може бути, що для певного сторонництва такі постанови будуть вигідні, але не конче може показуть ся справедливими для сторонництв меншости.

Сей параграф 11. прийнято після правительственной предлоги, а знесенє д-ра Фоглера, котрі відносили ся до обезпеченя проти виборчих надуживань при укладаню списів виборчих і реклямациях, прийнято лише дрібний додаток, що виборчі списи до закінченя виборів має начальник громади удержувати в евіденції а управнені до вибору можуть до них вглядати. Тим способом можуть управнені до вибору перед розписанєм виборів переконати ся про зміст спису.

Одначе зміст виборчого спису перед розписанєм виборів зовсім не рішає про зміст виложеного до вибору спису, а тим менше про зміст зрективізованого спису виборчого. Хто спускав би ся на

спис виборців, як він був держаний в евіденції, сей дізнав би протягом поступованя виборчого нераз чималого розчарованя.

Не прийнято внесеня д-ра Фоглера що до реклямацій, а задержано дотеперішні постанови. Може стати ся, що виборець був такий обачний, що вглянув задалегід в спис виложеной, і переконав ся, що єго там втягнуто, але могла вплинути з противного боку реклямація проти него, о чім він не дізнає ся і єго вичеркнуть передостаннього або останнього дня із спису, так що він проти сего не має змоги оборонити ся. О сїм він дізнає ся вже із справленого спису, коли не може проти сего правних кроків підняти. Окрім того ще й політична власть має право 24 годин перед речинцем вибору вичеркувати із спису. Недостачі давної ординації виборчої мають отже бути задержані також в новій. Тим зазначила комісія, що не має охоти усунути постанову, щоби проти вичеркненя можна було вносити рекурс. Таке безконтрольне вичеркуване із спису може бути сторонничо виконуване, особливо де причиною вичеркненя буває заосмотренє задля убожества. Цікаво однак, що право вичеркуваня признане політичній власті не обнимає також того випадку, наколи втягнений до спису умер, а в дійсности дуже часто небіщики голосували і нова ординація сего не усуває.

Важні також постанови що до до-

Іван Косак.

КАРА.

А однак він не знайшов щастя... Ні — не знайшов.

І він пізнав се, — і він чув се — чув.

І страшний бунт підніс ся в єго сколоченій душі, і превеликий біль стискав бідне сердце єго.

А він мрив колись, розкішно мрив о щастю своїм, а він ломав все, що на дорозі до єго щастя стояло, і він доптав, брутално доптав сьвятощі свої, бо они гатили дорогу до щастя єго...

І він плював на них, і він плював на мрії молоді сьвяті, на мрії ясні, чисті, бо они прислонювали єму щастє єго.

А днесь... ха-ха-ха... він днесь прозрів.

Він страшно прозрів.

Єму прояснилось все — проясни-

лось нараз — прояснилось і поразило єго — страшно поразило єго.

І в єго бідній душі рана — не одна — ні не одна — там рани — рани — гнилі рани.

А з ран тих болючих, дуже болючих, пливе не кров — ні — з ран тих пливе жовч — гнила жовч.

І він дуже дуже бідний — і він дуже нещасливий.

А здрачує струпи, розятрує ті рани — а рани пекуть — палять — а він драпає, ятрить.

А єго болить, болить страшно, а він кожду і найменшу ранку ятрить, ятрить — і біль, біль невольний палить єго.

І се єго кара і се єго покута.

І се єго кара за доптанє мрій молодих преясних, і се єго покута...

Страшна кара — страшнішенька покута!

Коросно 25. мая 1906.

Чужий пан.

І тихесенько отворились двері...

Твоя донечка всунулась до комнаты і запитала ся, скрививши бузю: «Мамо, щож хоче сей чужий пан?»

«Ти зчудована — любо всьміхнула ся і відправила маленьку тісточком; она скоренько лишила нас, і ми гугорили знов весело і знов миленько минав нам час...

Щезла, пропала вся твоя гордість і ти покорилась мов се дитя, що ти єго відправила що іно, твої очи жаріли начеб просили близше присістись, обняти тебе одним горячим цілунком...

Та в сю пристрасну хвилю я став инший і скоро пращав тебе сам, бо мені звеніли в ушах слова дитини: «Мамо, щож хоче сей чужий пан?»...

Коросно 6. X. 1905.

ручування легітимацийних карт. Др. Фоглер домагався, щоби недоручені легітимацийні карти зложено в виборчій комісії, в котрій виборець міг би собі відбрати, наколи викаже ся документом, що стверджує его тотожність. Одначе сего внесення не прийнято.

З дороги до св. Землі.

Яффа, 13. вересня 1906.

Серед такої красної панорами плили слова одушевлення і потіхи Его Преосвященства: «Далеко від Ісуса Христа, виображалисьте собі, Братя і Сестри, цілу Тайну лиш в образах. Будемо лучшими Християнами, лише зрозуміємо ту страшну Тайну, яка в виді хліба відбуває ся на престолі, й ту Тайну, що Діва зродила Христа, яку так понижують невірні. Отворить ся то все неначе заслони в історичних памятках (чути тремтіє в словах Преосв.). Ми не Томи невірні, бо віримо, хотяй не бачимо; а о скільки більше повірим, коли побачимо. Для того в тій церкві, що пливе, приготуймо ся на ту світлу днину, коли будемо могли поклонити ся всім святотщам».

Вечером, кого лиш здивав Митрополит, питав о поміщенє і здоровлє, як рідний батько.

Схід місяця оглядало вже дуже мало пасажирів. Вправді вже менше вражінє ніж при заході сонця, однак інтересне. Ніч спокійна на морю ділає успокоючо. На щастє світлив місяць цілу ніч...

Дня 8/9 1906. Погода прегарна, а моряки предсказують єї аж до Яффи.

Рано доїзджаємо до горішної Греції. Священики відправляють служби Божі.

Пливемо дальше попри Італію. О 6. год. вечером минули ми чобіт Італії. Нема зміни, лиш від часу до часу перпливе паровець або парусовець, або відважний дельфін перевертає ся поволи і пливе перед кораблем і так супроводжає его нераз пів години.

Захід сонця того дня вже менше гарний. В ночі повстав сильнійший вітер і женщины ховали ся до кают, обавляючи ся хвороби морської. О 6. год. вечірня величава. Сотки співали і всі Італіяни не могли налюбовати ся співом.

Ніч проминула щасливо.

Дня 9/9 1906. Неділя прийшла вже з легкими хмарами. О 1/2 8 рано появили ся береги полудневої Греції, а найближше висунуло ся пригірє біле «Дукашо» з ліхтарнею морською. Дальше плив корабель межі островами Йонськими: Ітакою, славною Одисеем і Кефамонією.

Береги зовсім схожі на Крас в Країні.

1/2 9 рано о. Митрополит вручив крилошанський пояс (памятку з Риму) о. Ем. Мизеви зі Зборова і о. Ф. Решитиловичеві з Глинян. Се діяло ся при сніданю. Дальше прийшов остров Занте, островець Проті, Сфактерія з двома шанцями. Над вечером минулисьмо острови Сапієнцє і Шірца і вилинули ми на море Середземне звертаючись вже на схід.

Так минула неділя, а над вечером захмарило ся. Пять путників зі слабшими нервами переходить морську хворобу.

Его Ексц. Митрополит дав обід для старшини корабельної.

В понеділок дня 10. вересня ми наблизили ся до острова Крети. Гарний день. На полудне від нас виринає Крета, коло котрої пливемо майже цілий день аж до 3. год. по полудни. Білі хмарки виходять на небо з за гір Крети, високих на 2150 метрів. Остров має гори високі, як наші Карпати. Мало різнородности, задля залягаючої тонької морської мраки, яка утрудняє обсервацию навіть через скла. Минули ми вже половину Крети і о 11. год. рано пливемо межі островами Дія (Стандія) і Паксімаді з одної, а островом Ово (Авіон) з лівой.

Міст Крети, ані єї самої не видко добре через мраку. Дельфіни вже не бавлять ся коло корабля, бо они не люблять, щоб филі, які йдуть сильнійше перешкоджували їм в забаві.

О 3. по полудни минаємо острови Драгонаро і Гіантсасес, а сей час за нами коло рога Сідеро покидаємо Крету. За рогом є еще островець Сляза.

О 1/2 4 по полудни по лівій стороні довго видко було остров Касот (Касо) а за ним хмарою сповиті гори острова Картатос.

Від тепер панорама стає одностайною, бо суші невидко, лиш чисте море.

Филі змагають ся, барометр іде в зад, на зміну, а чутливіші заповідають, що слабих буде більше. Путники зачинають більше ошаджати себе, зїдають багато цитрин, пють лімонаду і гербату, купують ся в солєній воді. Щастє, що корабель великий і не дбає про филі, пливе собі спокійно і лиш легко колибає ся на боки і взад, та вперед. Персональ корабельний завсїгди охотно дає поясненя полонникам, а сам primo capitano радо водить, коли хтось хоче заняти ся кораблем. Прислуга і кельнери (cameriere) дуже чемні і услужні. Пасажири дають їм удержанє і они се добре понимають.

Хто хоче знайти занятє на кораблі, то має досить нагоди. Оглянути корабель мож досить докладно, цілу его машинерию, яка уміщена по середині і на самім споді корабля. Горячо там велике, я інжінєр сидить при столі, до якого доходять великі вентилятори, допроваджуєчи свіжий воздух. Шруба корабельна довга на пів корабля, а корабель довгий на 99 метрів, а широкий 25 метр. Перша кляса розміщена на помості і під помосом, низше друга кляса, а найнизше трета. В кабінах душно, бо горячо змагає ся. Трубка сокільська грає підчас цілої подорожи залізницею ріжні сигнали, відповідно до потреби, а тепер також відзиває ся, скликуючи до молитви і на спочинок. Ідженє добре, так що декотрі селяни кажуть, що радо за сей харч служили би на кораблі. Час можна провести без нудів, бо є комната з книжками до читаня, уряджена з рогів оленевих.

Вже тепер укладає ся надпрограмова прогулька над Йордан, де має відправити ся свято йорданське а в неділю рано до Мертвого моря, до Єрихону.

(Конець буде)

Політичні вісти.

Цісар приняв вчера на пополудни в Шенбруні архикн. Франца Фердинанда на окремім послуханю. Архикнязь зложив справозданє про перехід маневрів в Дальмації.

В справі виборчої реформи відбули ся вчера в Люблянї надзвичайно численні збори, на яких провідник тамошної робітничой партії заатакував дуже остро пос. Тавчара за его невиразне становиско в комісії. Ухвалено резолюцию, визнаючи пос. Тавчара до уступленя і піднесено оклик на річ чотириприкметного виборчого права з кілько тисячий грудий. В Люблянї появила ся також відозва, визнаючи пос. Тавчара до зложеня мандату. Побоюють ся демонстраций против сего посла, а на четвер скликує християнсько-социальна партія збори в справі виборчої реформи.

Угодові переговори ведуть ся тепер на відміну в Будапешті. Вчера вели ся дальші фахові наради рано і пополудни, а вечером видав презес кабінету Векерле бенкет в честь референтів.

З будапештєнских кругів політичних доносить «N. Pest. Journ.», що теперішні переговори могли би довести до вдоволяючого закінченя, бо справи, о які розходить ся, не ставлять непоборимих трудностей. Взагалі взявши давна угода Сельо Керберівска не дуже буде змінена, скоро лиш удасть ся полагодити якось політичні противности. Але хоч би й оба правительства погодили ся, то ще треба буде згоди обох парламентів а трудно припустити, щоби австрийский парламент ухвалив угоду змінєну в дусі угорских жадань. Але що по переведєню реформи виборчої австрийский парламент буде розвязаний, то й угорский не схоче вязатись ратификацією такої угоди, о котрій не знає, чи парламент вибраний на основі нових виборів не відкине єї. Після погляду верховодячих мужів державних в Австрії і на Угорщині треба бути приготовлєним на то, що на довершенє угоди треба буде ще довго чекати і перед весною слїдуючого року не можна єї довершеня сподівати ся.

На вічу ремісників в Інсбруці, на яким взяло уділ 280 делегатів ремісничих організацій в присутности заступника міністра торгівлі, послів і и. появило ся кілька реакційних внесєнь в справі виборчої реформи, як отворенє окремої репрезентации для ремесла в законодатних тілах, вилученє Галичини при рівночаснім заведеню виборчої реформи та щоби половина парламенту була вибрана на підставі загального голосованя, а половина на підставі заводових організацій. Однак всі ті і подібні внесєня, крім першого, упало яко вплив партийної політики, а збори прилучили ся великою більшостию до засади загального і рівного права голосованя.

Церковна справа на Заході Европи поліпшила ся знатно. В Еспанії, по оживленій виміні нот межі еспанським правительством а Ватиканом в справі закона про католицкі вінчаня, прийшло до порозуміня на підставі конкордату з минулого

року. У Франції єпископи заняли як звисно, супротив закона про конфесійні стоваришення вичікуюче становиско. Єпископат після своїх нарад, відбух в Парижу, видав тепер пастирский лист до вірних в сепарацийній справі. Побоювано ся, що відчитанє сего письма по костелах натрапить на ремонстрації правительства, однак вчера рано відбув ся сей акт без всякої перешкоди.

Конституція в Перзії по перших заворушеннях, які викликала зміна давнього, традиційного ладу, запускає коріне чим раз глүбше і благодатнійше, завдяки енергії і витривалости самого шаха, який приглянувшись державним порядкам в західній Європі з залізною консеквенцією хоче свою вітчизну повести тою самою дорогою до поступу і розцвітї на всіх полях людської творчости. Про виборчу ординацію, як і провізоричний регулямін нового парламенту видано вже подрібні приписи. Після тих приписів активне право вибору до парламенту мають мужескі перські піддані в віці від 30—70 літ, котрі уміють читати і писати, не були карані і не стоять в службі державній. Цілу Перзію поділено на 12 округів виборчих, з котрих кожний висилає 6 до 19 послів. Місто Тегеран творить 13-ий округ виборчий. На провінції відбувають ся вибори посередно, в Тегерані безпосередно. Вибір відбуває ся поданєм картки голосованя в замкненій куверті. Послам запоручена ненарушимість особи і їх устних або письменних висказів цензура не сьміє конфіскувати. Можуть однак бути карані, коли виступають против віри, моральности і публичного порядку; такі справи судить сам парламент. Президентом на першій засіданю буде сам шах.

Н О В И Н К И.

— Календар. Вікторник: руско-кат. Автонома; римо-кат. Клеофи. — В середу: руско-кат. Корнилия соти.; римо-кат. Кирилла.

— Українські театри розпочали вже сегорічний зимовий сезон. В Києві в цирк-театрі Крутикова при Миколаївській улиці дав вистави товариство українських драматично-опереткових артистів під управою А. Пронського і Б. Бродерова. Розпочато сезон мьєлодрамою «Ой не ходи Грицю», а в дальшій черзі заповіджено «Степового гістя» Грінченка та народну оперетку «Квіти України». — В Петербурзі грає в театрі «Неметти» трупа Гайдаки, даючи вистави старого і новішого репертуару, як «Борці за мрії» Тогобочного і «Серед бурі» (Руїна) Бориса Грінченка. — В Одесі заняв сально «южноруссаго драм. общества» артист А. Сергієв на українські вистави твоєї трупи на цілий зимний сезон, а поки що любителі виставили в корисеть учачої ся молодіжи в Сызрани на сцені театру Сибирякова «Новольника» і «По ревізії». — В Москві грає від довшого часу вже трупа Квітки під управою Левицкого, де находить ся між иншими звисний в Галичині з часу дирекції М. Садовського капельмайстер П. Бойченко. — В Харкові гостює найкрасша мабуть на Україні трупа Саксаганського і Карпенка Карого, а в Полтаві організує товариство Микола Садовский, якого ми мали нагоду пізнати мшнулого року за час єго дирекції нашого руского народного театру. П. Садовский ангажував до своєї трупи п-ну Кравчуківну яко драматичну співачку, та она звязана цілорічним контрактом з теперішню дирекцією нашого театру не вволила єму почесному, а

і материяльно корисному покликаню і остає на дальше в складі нашого театру.

— Пожарні «Соколи» на статутах львівського «Сокола» основано в Ляшках долішних (пов. Бібрка) і в Поморянах (пов. Зборів).

— Вісти з закорд. України. Аграрний рух на Україні—як пише «Рідний Край» — всільшує ся. Скрізь палають економії. По Катеринославщині, Полтавщині, Київщині, Волині не проходить і дня без пожежі. Усе се до добра не доведе. До пожеж селяни відносять ся зовсім байдуже, мов не хотять бачити лихих наслідків сих подій. Дуже багато сала залили за скіру пани, то й не дивно, що селяни такі спокійні. На Волині можна почути иноді таку балачку: «А що у вас чувати, земляки?» «Пани горять» — відповідають єму... «Еге, як ви спізнались, а у нас вже давно з ними порішили. Я сам з Херсонщини, так там вже й горіти нема чому... І так спокійно балакають, мов про щось людске. — Відбирають землю! У мелітопольському повіті, тавридської губ., три селські сходи відібрали 300 десятин громадської землі, яка належала до сего часу церковним причтам. — У Верходніпровському повіті, катеринослав. губ., селяни, які арендують землю у панів по високих цінах, зажадали, щоби пани зменшили на половину ціни. — 10. ст. ст. серія у Києві відбув ся зїзд дворян, земельних багатирів, яких зібралось 100 осіб. Програма зїзду була така: 1) як боротись зі страйками селських робітників, 2) що робити, щоб серед селян не було «прото-воправительственной» агітації, 3) про зїзд усіх багатирів південно-західного краю, і про заснованє між ними спілки (союза), і 4) про становище дворян при виборах у думу. На зїзді виявилось, що дуже й дуже мало хто з панів дворян визнає потрібним нарізку селянам земель з панських, і промова д. П. про се викликала серед них незадоволенє. Балакаючи про вибори до думи, пани дворяни рішили, що заведений порядок виборів не корисний для дворян, вони склали заяву до Столипіна, що такий порядок виборів шкодить культурному розвитку Росії. Дворяни ухвалили засновати спілку для охорони своїх інтересів і скликали зїзд на 1. падолиста у Києві усіх дворян багатирів південно-західного краю Росії. — Не треба горілки. Селські громади Машевска, роменського пов., Чутовска, луб. пов., Рокитянська-Хорол. і Будущанска постановили закрити монополії, і звернулись з сям до губернатора. — У Зіньковському і Полтавському повітах деякі економії віддають в аренду землю своїм селянам, тоді як у попередні годи сами обробляли і не наймали нікому. — Авархісти заявили ся вже і в Полтавській губ. Звістки про їх діяльність йдуть з усіх повітових городів і сел. Беруть тільки гроші. Хто сї грабитель, чя справжні анархісти, чи просто злодії — незвісно.

— Памяти Івана Котляревского присвяченє послїднє ч. полтавского укр. тижневника «Рідний Край». Се число вийшло в збільшенім обемі і окрашенє портретом Ів. Котляревского та гарного вінетю на заголовковій стороні. Вінета представляє алегорію України в постаті дівчини, опертої на рикалі, що ним копає оболіг, і споглядаючи в прозенуюче ся небо по бурі і тучі. На дальшій пляні рисунку виднїє українське село з церквою і школою, до якої простує з церкви шкільна дїтвора з учителем. Між статями «Р. Краю» займають більше як половину числа спомини з життя письменника і опис відкритя єго памятника в Полтаві в 1903. році.

— В рускій гімназії в Тернополі є всіх учеників в сїм році шк. 730. З того числа припадає на кл. I 153, розміщені вони в чотирох відділах. Кляса II-га має три відділи, а прочі аж до V. включно по 2 відділи. Фреквенція в сїм році в порівнаню з попередним зменшилась, а вплинуло на се значно менше число учеників, що записали ся до кл. I-ої. В минувшім році шк. було в I. кл. 195, а сего року менше о 40. Що вплинуло на зменшенє числа учеників, годї нині на разі на певно сказати; все таки нещасна пригода само-

убийства двох учеників та дискусія по часописях над тим фактом може не одного завела до иншої гімназії. В гімназії польській є Русинів у всіх вісьмох клясах 50, а в школі реалійній 42.

— З Сокала доносять: До I. кл. новоотвореної гімназії в Сокали записало ся 167 учеників, а то: Русинів 86, Поляків 70, Жидів 10, Еванг. 1. Принято: 73 Русинів, 57 Поляків, 7 Жидів, 1 Німець (еванг.) Утворено 3 відділи. Сил учительских є 3, директор і двох учителів. Языка руского не учать, бо нема учителя!

— Краєва рада шкільна висловила Каролєви Риботичкому, управит. 4-кл. шк. в Дрогобичі і Ангелі Студинській, управ. 4-кл. жіні. шк. в Риманові, при нагоді перенесєня їх на власну просьбу в стан супочинку, признанє за довголітню уєшїну і пильну працю в учительским званю; — іменувала заступниками учителів в гімназіях; Б. Ельнора в IV. гімн. у Львові, Романа Стельмахова, Йос. Пшеворского і Сол. Кнопфа в Бучачі; Богдана Левицкого в рускій гімн. в Коломиї, Володимира Костецкого і Тад. Ожога в Дембиці, Олекс. Грацу, Мих. Домбровского, Льва Порадовского і Альб. Штадшедля в V гімн. у Львові, П. Вілька і М. Каспшака в Ряшеві, кс. Меч. Лисинського в Ярославі, Мих. Керницького, Стан. Шимчика і Г. Кавфмана в Бродах, Романа Хобжинського і Романа Галюку в V гімн. у Львові, Семена Гуменюка і Кар. Фішера в Самборі, М. Нерововича, Фр. Булковского, Г. Дубеля і Яцка Павлика в Стрию, о. Ем. Погорецкого в Ярославі та Стан. Галика і Льва Цепліка в Самборі; — перенесла заст. учителів гімн.: Стан. Гречка зі Львова до Бродів, Брон. Зборовского зі Львова до Дембиці, Стан. Німця зі Стрия до Ярослава, Евг. Мушинського з Ряшева до Ярослава, Руд. Кубєся зі Стрия до німец. гімн. у Львові, Меч. Аридта з Ряшева до Самбора, Жигм. Коханьского і Олекс. Гривака зі Львова до Сокала і д-ра Юл. Токарского з гімн. Франц Йосифа до V гімн. у Львові.

— З бразилійської Парани доносить «Gazeta polska w Braz.», що в Жангаді і в недалекій кольонії Порто Уніаю вже третій раз сего року появила ся шаранча і знищила всю траву і збіже до послїдної стебелини. На стовнцях тої газети можна дуже часто найти в списі передплатників імена руских поселенців, хоч та газета певно з розмислом не подає ні слова про паранських Русинів, яких є поверх 40 тисяч і значно більше чим Поляків. Видно, як тамшні Русини потребують свої часописи. Крайна пора, щоби організатори паранських Русинів, оо. Василяни, почали там видавати часопись. Не треба ждати, поки Іванкови ітп. будуть видавати свою часопись, певно в радикальнім напрямі, бо на друкарню збирають складки. Оо. Василянам дуже легко булоб отвовити в Прудентополіє малу руску друкарню, бо могли би взяти черенки, машину і инше з жовківської друкарні. Чим се скорше стане ся, тим лїпше.

Посмертні сповістки.

Мирон Несторович, укінчений правник, упокоїв ся д. 22. с. м. в Ільнику, турчанського пов., в 28. р. життя. Покійник брав живу участь в житю нашой академічної молодіжи яко діяльний член в научных кружках «Академічної Громади» а перебуваючи на селі займав ся пильно народною організацією. Між иншим заложив читальню «Просьвіти» в Ільнику та щиро нею опікував ся. В. с. п.!

Телеграми

з дня 24. вересня 1906.

Царгород. Цісар переніє австро-угорского амбасадора бар. Каліце на власне бажанє в стан супочинку і при тій нагоді надлив єго дідично титулом графа.

Мадрит. По довшій обмінї нот межи іспанским правительством а Ватиканом в

